



דגנית ברסט, טלפון שבור, מתוך "פסלים שבורים"

השיר מוריד את הכובע בפני הגוף, ומשתחוה: שהרי מה שמושך את כותבת השיר, שבאינטליגנציה שלה אין להטיל ספק, הוא בדיוק זה - שמדובר במתנדב בלונדיני 'טיפש' (או לפחות חסר כל יומרות אינטלקטואליות); שהגוף שלה מצפצף על כל יומרותיה האינטלקטואליות שלה-עצמה, וגובר עליהן; ומחזיר אותה, מצחקקת, 'לכריכה של הקטנים' - לאושר הראשוני, הפשוט, של הגוף.

והנה אנו חוזרים לאותו בית ראשון בפואמה של ארונים, שבו התחלנו: התאוה לגוף היא שפת-אם.

מקורות

ארונים, גוף', מערבית: ראובן שניר, הליקון, גיליון 29, "הגוף", חורף 1999, עמ' 21-22  
 צביה ליטבסקי, 'תנינה', בתוך אל תצביע עלי (2003), הוצאת הליקון 2003, עמ' 5  
 צביה ליטבסקי, 'שיר אהבה', בתוך אמות כנולדת, ספרי 'עתון' 77, 2013, עמ' 7  
 שארל בודלייר, מצרפתית: דורית פלג, מתוך Charles Baudelaire Le Spleen de Paris (Petits Poèmes en Prose) מתוך "ארטיקה" ב', קיץ 1995, עמ' 65  
 לאה פילובסקי, 'מתנדב בלונדיני טיפש', הליקון, גיליון 14, "ארטיקה" ב', קיץ 1995, עמ' 65